

Cultuur, tot welke prijs?

Hatelijk welkom in de smerige krochten van dit Kasteel. De plaats waar eeuwenlang briljante, verlichte geesten in deze stad door domme vroedschappelijke cultuurbarbaren werden opgesloten. Ook ik, Diederik van Rheenen van Bobberskonthen, zit hier. Verguist en vergeten. Ik, het Orakel dezer krochten! Maar ik sla terug. Hard, meedogenloos. Want ik heb u hierheen gelokt. Voor het uitreiken van een prijs. Een prijs voor de cultuur. Cultuur, tot welke prijs? Cultuurbarbaren, eindelijk bent u op uw plek. Hier, in de donkerste diepten van deze stad. Vooral die Woerdense magistraten, die altijd de mond zo vol hebben over kunst en cultuur. Maar dragen zij dit ook mee in hun hart? Ik zal het u laten weten in een aantal venijnige verzen en kwatrijnen.....

Waarin Woerden's cultuur van de laatste jaren
In verzen wordt versneden.
Van hoogtepunt tot bezuinigingsscharen,
Een weinig verheffend verleden.

Defensie-eiland, peuterzaal,
Het Klooster en de Bieb;
Rijnstraat, Kunstkring, Notataal,
De rampen die men schiep!

Dus hoort, verkrachters der cultuur,
Hoe 'k vlammend, vlijmend, helder,
Deze queesten binnen 't uur
Zal villen in deez' kelder.

Hoofdstuk 1

Over het lachwekkendste eiland van de stad, dat jarenlang gonsde van militaire bedrijvigheid, vervolgens leegliep als een kazerne op vrijdagavond, een prooi werd voor bouwers en brouwers van diverse pluimage respectievelijk promillage en vervolgens werd bedolven onder een oorverdovende stilte.....

Hier werd voor de militie
's lands wapenrok gekuist;
Volgens een ware "tri"-traditie:
Een vroege "Woerden bruist!"

"Je kunt 't eiland kopen!"
Zei de Haagse legertop.
"Dat laten wij niet lopen,"
Zei de Vroedschap prompt daarop.

Na heel lang wikken en wegen,
Was de kogel door de kerk,
Voor heel de stad een zegen:
Grootse plannen, aan het werk!

Daar komt cultuur, en wonen,
En dát dan in balans!
Het College zou eens tonen
Wat 't kon, met zo een kans.

Professionals gingen voor huizen,
En burgers voor cultuur;
Zij zouden uit gaan pluizen
Hoe 't een 't ander puurt.

Intussen was het er niet stil,
Er staan daar lege loodsen;
Men kan daar, als men wil,
Zelfs hele shows nabootsen!

Er kwam een wascafé; zelfs de cultuurprijs
Vond hier eens een dak;
Men vroeg hiervoor geen huurprijs,
En niemand die dat stak!

VSB Fonds, bedrijven, foto's,
't Leek wel dagelijks feest;
Roemeense markt, zelfs auto's,
Wat is daar niet geweest!

Studie, rapport of nota,
Wat al niet verscheen;
Er gebeurt alleen geen jota,
Men dacht waar moet dat heen....

“Hoewel de grond daar vies is,
Kan 'k bouwen”, zei de BAM.
Maar door die rare crisis,
Schrok iedereen zich lam.

Elk plan zou best bekijken,
Maar 't bleef opvallend stil.....
Moet het dan een parkeerplaats blijven?
Is dat wat Woerden wil?

Kom Vroedschap, niet meer dralen,
De verkiezingen komen eraan;
Ga slopen! En hei palen,
En uw Raadszetel blijft staan!

Hoofdstuk 2

Waarin één Collegelid zich “Levendig” en vol verve wierp op een vellenlange Nota voor Cultuur, maar toen die eenmaal af was, grepen sommige anderen in de Vroedschap meedogenloos naar de snoeischaar om daarmee in hun bloedeigen velletje te knippen.....

Daar was hij dan, de langverbeide Nota:
Cultuur in perspectief;
Vol cijfers, meningen, quota,
Een goed initiatief.

Een mooi stuk werk van Progressieve Loes,
Zij schetste het met verve.
Van schilderkunst tot beat en blues,
Wie wou dat niet verwerven!

Het CDA zei zelfs met volle mond:
“Cultuur ligt gewoon op straat.
Wij geven burgers het volle pond,
Als het om Kunsten gaat”.

Onze ogen gingen zeer wijd open:
Het CDA omarmt cultuur!
Maar het zou heel anders lopen,
Ik kreeg daarvan het zuur!

Stratego-Wim leek in paniek:
“Ik kan ’t niet meer te vermijden,
Ons Woerden is heel ziek,
We zullen moeten snijden.....”

Toen Loes terugkwam van ’t baren,
En weer in ’t kasboek keek,
Schrok zij zich grijze haren,
Wim’s plan bracht haar van streek.....

“Als ik nou dit doet, doe jij dat....”
Gestampvoet, slaande deuren....
Handjeklap, gedreig, gesoebat,
Wat ging er nou gebeuren.....

“Als we ’t Klooster nou eens sluiten....”
“Hoe komt Wim op ’t idee!”
“Dat kan je niet verkopen, buiten”.
“Basta, ik trek jullie hierin mee!”

“Want het gaat niet om de mensen,
Het gaat mij om de Raad;
Als de mensen dat niet wensen,

Zegt de Raad maar hoe het gaat!"

**De Blekerijbaan is een Kaatsbaan,
Daar kwam de Raad nu achter;
Ga je niet achter zo'n plan staan
Dan mag jij de bal verwachten...**

**En zo kwam er in de kaasstad:
Een heus, massaal protest.
Een kabaal dat het een aard had,
En het had zowaar succes!**

**De bal rolde de Raadszaal binnen:
"De Raad is nu aan zet!"
Wimpie-nooit-genoeg, altijd uit op winnen,
Had zijn hachje weer gered!**

**Het Klooster blijft dus open,
Maar voor Loes bleef er de kater;
In maart, zo mag zij hopen,
Is 't vergeten, Wim's rare flater.....**

Hoofdstuk 3

Over de Bieb en over peuters, het mes ging overal in. Maar ook hier een opstand der horden, zij het iets meer geletterd en belezen en waar mogelijk en nodig met zojuist "verschoonde" peuters in de aanslag. Maar het College leek absoluut niet meer te kunnen "pamperen".....

**Dan was er nog zo'n vreemd, gek plan,
De Raad moest het maar zeggen:
"Wij willen als het even kan,
De oostelijke bieb stilleggen."**

**"En die peuters kunnen best wel
Met minder zorg gedijen;
Want waarom kan zo'n ouderstel
Niet thuis met hen gaan kleien?"**

**Ook hier gedoe, gemor, veel herrie,
Wim won opnieuw de toss.
Het voelde als een nachtmerrie,
Bang voor zo'n sluwe vos.....**

**"Want als die merrie iets anders wil:
Zij zwijgt na met één hand haver;
Gelijk ik iedereen hier dril,
Ik ben per slot "handhaver...."**

Uiteindelijk won ook hier 't publiek,
De Raad kon moeilijk anders.
Zo hoort het in de politiek:
Respect voor medestanders.

De moraal van dit verhaal is klaar:
Niets blijft meer binnenboord;
Is 't verzonnen? Of is 't waar?
't Is waar, 'k heb zelf gehoord!

Hoofdstuk 4

*Ten slotte, over Monumenten, Romeinse schepen, de open te graven Oude Rijn,
kunst- en andere kringen en vaderlijke gevoelens in het College.*

De monumenten in de stad,
Bestaand of nog te werven:
Koester die als een grote schat,
Geen verwerven, vererven, verderven.

Ook 't vrachtschip der Romeinen,
Heel Vlot en fraai herbouwd;
Laat dat schip maar lekker deinen,
Een stuk toeristisch goud!

Een open Rijn in de Rijnstraat,
Brenkt de stad weer in balans;
Als het water door die Rijn gaat
Geeft dat Woerden nieuwe glans.

Maak de Mariaschool verbonden
Aan het oud Gemeentehuis,
En laat de Kunstkring ongeschonden:
Bij het Museum hoort zij thuis.

Wat wij nu nog willen vragen,
Aan College en Raad, voor ná maart,
Niet meer zo aan poten zagen,
Zet de stad goed op de kaart!

Om ons burgers goed te benaderen,
Volg een voorbeeld van dichtbij:
SinterHans weet alles van "vaderen",
Vertrouw elkaar en maak ons blij!

Diederik van Rheenen van Bobberskonthen